

АНТІПЕНКО Євген Миколайович (25. 07. 1923, м. Євпаторія, нині АР Крим) — лікар. Доктор медичних наук (1964), професор (1992). Закін. Ленінгр. військ.-мед. академію (1946), де працював викл. (1946–53), нач. від-

ділу військ. частини (1953– 59), ст. н. с. (1959–69). Потім — у Київ. н.-д. рентгено-радіол. та онкол. інституті: зав. лаб. радіобіології (1969–74); Київ. НДІ заг. і комунал. гігієни: зав. лаб., гол. н. с. (1977–92); Київ. НДІ соц. гігієни та упр. охороною здоров'я: гол. н. с. (1993–94); від 1994 — гол. н. с. Інституту здоров'я МОЗ України (нині Інститут екогігієни і токсикології). Осн. напрямки дослідж.: динаміка розвитку гальмувал. процесу у судиноруховому центрі при екстремал. дії; залишкові явища гострої променевої хвороби; особливості впливу радіозахис. препаратів на розвиток відновлювал. процесів при різних дозах іонізуючого опромінюван-ня; генет. наслідки хім. забруднення довкілля у людей.

Основні праці

Остаточные явления острой лучевой болезни. Москва, 1963; Генетические эффекты микроволн в биологических системах различных уровней организации // Успехи соврем. биологии. 1988. Т. 105, вып. 3; Показатели репродуктивной функции населения Украины // МУ. 1996. № 4.

А. І. Петрашевич

Бібліографічний опис:

Антипенко Євген Миколайович / А. І. Петрашевич // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-42892>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).